

Sygn. akt V KK 381/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Dorota Rysińska (sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

Protokolant Anna Kowal

w sprawie **M. M.**

skazanego z 278 § 3 kk w zw. z art. 278 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 kpk.,

w dniu 12 lutego 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w K.

z dnia 21 stycznia 2013 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.**

UZASADNIENIE

Prokurator Generalny wniósł kasację na korzyść M. M. od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 21 stycznia 2013 r., wydanego w trybie art. 343 § 6 k.p.k., skazującego oskarżonego za popełnienie w dniu 26 listopada 2012 r. przestępstwa określonego w art. 278 § 3 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. W skardze tej Prokurator Generalny zarzucił *rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku*

naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu przez sąd wadliwego wniosku prokuratora o wydanie wobec M. M. wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie uzgodnionej z nim kary, w następstwie czego doszło do naruszenia przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 33 § 2 k.k., polegającego na orzeczeniu na podstawie tego przepisu, za przypisane oskarżonemu przestępstwo z art. 278 § 3 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k., obok kary ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym, także kary grzywny w rozmiarze 40 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 zł każda, podczas gdy wymierzenie kary grzywny obok kary ograniczenia wolności, nie było dopuszczalne. Formułując ten zarzut, Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym, co przy zważeniu na jej kierunek pozwala na jej uwzględnienie w trybie określonym w art. 535 § 5 k.p.k.

Analiza akt potwierdza stan sprawy opisany w treści wysuniętego zarzutu kasacyjnego. Jego rozważenie w sposób jednoznaczny potwierdza, że w postępowaniu Sądu Rejonowego doszło do rażącej i mającej ewidentny wpływ na treść wydanego wyroku obrazy przepisów procesowych regulujących obowiązki sądu odnoszący się do kontroli wniosku prokuratora, złożonego na podstawie art. 335 § 1 k.p.k., o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary. Nie ulega wątpliwości, że uwzględnienie przez sąd tego wniosku możliwe jest nie tylko w sytuacji, gdy doszło do uzgodnienia między oskarżonym a prokuratorem wymiaru kary, ale i wówczas, gdy złożony wniosek spełnia pozostałe, określone przepisem art. 335 § 1 k.p.k. warunki. Jest oczywiste, że wymogom tym nie odpowiada także wniosek, który w jakikolwiek sposób narusza przepisy prawa procesowego lub materialnego. Brak wówczas podstaw do uwzględnienia wniosku zobowiązuje sąd do stwierdzenia tego faktu i skierowania sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych (art. 335 § 7 k.p.k.).

Okoliczność, że rozpoznający sprawę Sąd nie zauważył, że dołączony do aktu oskarżenia wniosek prokuratora (uzgodniony z oskarżonym) zawiera ewidentne naruszenia prawa materialnego świadczy, iż Sąd zaakceptował ten wniosek w sposób całkowicie automatyczny, nie badając w istocie treści przedłożonej propozycji. W przeciwnym razie, musiałby dostrzec, że przepis art. 33 § 2 k.k., stanowiący podstawę wymiaru uzgodnionej kary grzywny, przewiduje możliwość jej orzeczenia tylko obok kary pozbawienia wolności, nie zaś obok kary ograniczenia wolności, jaką jednocześnie uzgodniono i podano we wniosku. Można dodać, że wymiar kary ograniczenia został ustalony w formie bezwzględnej, a więc nie wchodziła w grę sytuacja uregulowana w art. 71 § 1 k.k.

W konsekwencji opisanych uchybień procesowych Sądu Rejonowego doszło do uwzględnienia wniosku prokuratora i do wydania wyroku skazującego, którego rozstrzygnięcie o karze w jaskrawy sposób narusza przytaczany w kasacji przepis prawa materialnego. Trafne jest zatem stanowisko Prokuratora Generalnego, że omówione naruszenia prawa procesowego i materialnego miały charakter rażący oraz że miały one istotny, niekorzystny dla oskarżonego, wpływ na treść wyroku. Nieprawidłowe postępowanie Sądu doprowadziło bowiem do bezpodstawnego wymierzenia mu kary grzywny obok kary ograniczenia wolności wymierzonej bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

W tym świetle niezbędne stało się wydanie orzeczenia kasatoryjnego w celu wyeliminowania, w ponowionym postępowaniu, stwierdzonych powyżej uchybień w zakresie prawa procesowego i prawa materialnego. Uwzględniając kierunek wniesionej na korzyść kasacji, Sąd Okręgowy powinien baczyć także na treść art. 443 k.p.k.